

Vægt paa Garantispørgsmaalet, end at han har henstillet til Thinget at vedtage, hvad Thinget maatte finde at være det Bedste. Jeg vil opfordre det høie Thing til at stemme imod Ministerens Forslag; det yder derved vort Forslag en god Støtte og aabner os en god Udsigt til, at der vil blive bygget en Jernbane.

Judenrigsministeren: Jeg troer dog, at den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, lagde en lidt større Betydning i mine Udtalelser, end jeg egentlig havde tilsigtet. Jeg har ikke, saaledes som han udtalte, uden nogen Betænkelse henstillet Sagen til Thingets Afgjørelse. Jeg udtalte mig paa Regjeringens Vegne mod at gaae udover den engang fastslaaede Rentegaranti, og jeg forudsatte just paa Grund af Thingets Omhu for Statskassen, at det vilde betragte Spørgsmaalet fra samme Standpunkt, som jeg betragter det. Da det imidlertid ikke dreier sig om et større Beløb end 16,000 Rbd., var det naturligt, at jeg lagde den største Vægt paa det nye Princip, man her vilde etablere, ifald man vedtog Lovforslaget, som det er foreslaaet.

Sylv. Jørgensen: Jeg vil begynde med at sige, at jeg paa en Maade beklager, at jeg ikke tør stille mig anderledes til denne Sag, end at jeg ved min Stemme maa støtte de Vædringsforslag, der ere stillede af den høitagtede Minister. Hvis det Forslag, der foreligger fra de ærede Medlemmer, i sin Bygning havde stemt med de Motiver til Jernbanen, som findes i de 3 Skrifter, der ere os meddeelte, saavel den gule Bog som de to andre, kunde jeg have stemt med Forslagsstillerne, men det stemmer desværre ikke ganske med disse Motiver; jeg skal forsøge med nogle faa Ord at forklare, hvad jeg mener. Efter Forslaget, saaledes som det foreligger, vil hver Mil Jernbane koste omtrent et Par hundrede tusinde Rbd., det vil sige omtrent den samme Sum, der gives for Bendhysjælbauen, altsaa for en svær Bane, og det uagtet den her omhandlede Bane efter Motiveringerne skulde være en let, meget billig og smalsporet Bane; deri er det, at Forskjellen ligger. Hvis de ærede

Medlemmer vilde bringe Forslaget i Overensstemmelse med de omtalte Motiver, saaledes at Summen derefter kun vilde blive omtrent 2 Millioner istedetfor 3 Millioner, kunde jeg være mere tilbøielig til at gaae ind paa en Garanti af 4 pCt., end nu paa en Garanti af 3 pCt., idet Forholdet da vilde stille sig lidt gunstigere for Statskassen. Efter hvad der indeholdes i de os meddeelte Skrifter, henvises der især til de norske Baner. Der er en Bane, nemlig Hamar-Elverum-Banen, om hvilken det oplyses — og jeg har seet det for — at den kun har kostet 137,000 Rbd. pr. Mil, uagtet Forholdene der dog, saavidt jeg kan skønne, maae være en heel Deel ugunstigere, end de ere for den nordvestsiællandske Jernbane. Hvis Beføstningen ved denne havde været anlagt paa samme Maade som ved hin Bane, vilde der, som sagt, ikke være blevet Tale om 3 Millioner, men om 2 Millioner under de samme Forhold. Der nævnes en anden Bane, nemlig Trondhjem-Støren-Banen, som har kostet noget over 200,000 Rbd. pr. Mil, men der skal jo ogsaa, efter hvad der er oplyst, være saa ugunstige Terrainforhold, at dette Anlæg slet ikke kan sættes i Sammenligning med det, hvormed her er Tale. Hvis man altsaa i Virkeligheden tilsigter at bygge en saa let Bane som den, der omtales i Motiverne, behøver man ikke den Sum, her er nævnt, men vil man have denne Sum, bør man ligesaagodt strax sige, hvad det er, man vil.

Bouløffe: Jeg kan ikke ret forstaae, at de ærede Forslagsstillere modsatte sig vort Vædringsforslag. Jeg kan ganske vist indsee, at Banens Forlængelse over Frederiksfund eller en Sidebane dertil vil fordyre Anlægget noget, men paa den anden Side maae Forslagsstillerne dog have forestillet sig, at der ogsaa ad denne Vej er Udsigt og god Udsigt til at faae ikke ubetydelige Indtægter af Banen. Jeg tillod mig ved 1ste Behandling at bemærke, at der er gjort store Anstrengelser paa min Egn for at faae en Bane fra Randers til Grenaa, og vi anstrenge os endnu af alle Kræfter for at naae dette Maal. Naar denne Bane engang kommer istand, er det vist, at Frederiksfund